

Anotace:	Materiál obsahuje pracovní list zaměřený na rozvoj čtenářské a informační gramotnosti. Žáci pracují s textem, vyhledávají slova, která do textu nepatří, a sestavují z nich přísloví.
Šablona:	I/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
Téma:	Bystrý čtenář
Autor:	Mgr. Marie Fidrmucová
Očekávaný výstup:	Čte s porozuměním přiměřené texty potichu i nahlas.
Klíčová slova:	příisloví
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	Žák 1. stupně ZŠ
Ročník:	4.
Datum vytvoření:	2.3.2012
Použité zdroje a materiál:	R. Daniel: Velká i malá dobrodružství http://office.microsoft.com/cs-cz/images/results.aspx?qu=povode%C5%88&ex=1&origin=FX010132103#ai:MC900153600 2.3..2012

Povodeň

Čti velmi pozorně, vyhledej slova, která do textu nepatří, škrtni je a přepiš ve stejném pořadí na řádek pod článkem. Pokud najdeš všechna slova (8), sestavíš rumunské přísloví.

Pod okny duněla zpěněná řeka a brala s sebou vše, co jí stálo v cestě.

S hrozivým hukotem se valila krajem. Roman, chvilka Martina a jejich rodiče s obavami pozorovali běsnící živel. Z rádia se ozývaly poplašné zprávy. V krátké době zmizí pod vodou i silnice. Už není možné déle čekat. Tatínek velí k odjezdu. V chvatu nakládají do auta pomoci to nejnutnější. Po silnici, jejíž levý kraj už olizuje mlsný jazyk vody, ujíždějí co nejdál od břehů Vltavy. Nikdo nemá tušení, jaký to bude mít konec.

Tu noc strávila rodina Procházkových v malém hotelu ve Slaném. Připadali si jako v jiném světě. Po ulicích městečka chodili bezstarostní lidé, lízali zmrzlinu a vodili se za ruce. Vypadalo to jakoby se nic nedělo. A zatím o pár kilometrů dál nenasytný proud řeky ničil lidské příbytky a obracel lidské osudy naruby. I život rodiny Procházkových se během té noci úplně změnil.

Když se druhý den dívali z kopce do údolí, kde měli svůj dům, slzy se jim hrnuly do očí. Vltava se jako nějaký obrovský ještěr rozvalovala po kraji a svým mohutným tělem přikrývala skoro celou vesnici. Z domů vyčnívaly nad hladinu jen je střechy.

Nezkrotný živel během krátké chvíle připravil Procházkovi téměř o

všechny majetky. Zbylo jim jen auto, nejnnutnější oblečení a lepší stavení plné bláta a haraburdí s podmáčenými zdmi.

Když voda opadla a oni se mohli vrátit domů, čekal na ně hrůzný výjev. Okna byla rozbitá, dveře povyražené, na podlaze se válel převrácený a všude bylo po kolena bláto. S těžkým srdcem se pustili než do práce.

Lopotili se od rána do večera: v kolečkách vyváželi bláto, do kontejnerů nakládali zničený nábytek a ze sklepa čerpali vodu. Čas letěl jako splašený, ale práce neubývalo. Také je začaly trápit deset neradostných otázek: „Co bude dál?“ „Půjde dům opravit nebo ho budeme muset zbourat?“

Naděje a síla jakoby z nich postupně vyprchávala. Každý večer usínali s obavami. Navíc jim byl v patách neustále ten nepříjemný zápach, který naplňoval celou zatopenou oblast. Byly to opravdu těžké chvíle.

Asi po deseti dnech úmorné dřiny zastavilo před jejich domem jakési auto. Zmožený pan Procházka si sundal rukavice, kapesníkem si otřel zpocené čelo a zvědavě sledoval, kdo přijel. Ze staré škodovky vystoupili čtyři lidé a zamířili k němu. „Dobrý den,“ volali z dálky, „přijeli jsme vám na pomoc.“

Jejich slova připadala panu Procházkovi jako rajská hudba. „Jak vás to napadlo?“ ptal se nových soucitných pomocníků. Ti se jen rozpačitě usmáli a nesměle odvětili: „Viděli jsme tu hrůzu v televizi. Tak jsme sedli do auta a trádá sem.“

Procházkovým se po těch slovech zaleskly slzy v očích.